

До Конкурсної комісії з добору
кандидатів на посади членів
Національної комісії, що здійснює
державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг

Сагіра Владислава Георгійовича,
Громадянина України, що проживає
за адресою: [REDACTED]

моб. тел. [REDACTED],
ел. пошта: [REDACTED]

Заява

Прошу допустити мене на участь у конкурсі на займання посади члена НКРЕКП.

Відповідно до статті 2 Закону України "Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг" (надалі-Закон) Регулятор здійснює державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Тому, з огляду на мою професійну освіту та здобутий досвід роботи в енергогенеруючих компаніях, основними видами діяльності яких є виробництво електро-теплоенергії теплоелектростанціями, вважаю найбільш компетентним себе:

1) у сфері енергетики:

діяльності з виробництва, передачі, розподілу, постачання електричної енергії;
діяльності з організації купівлі-продажу електричної енергії на ринку "на добу наперед" та внутрішньодобовому ринку, забезпечення купівлі електричної енергії за "зеленим" тарифом, трейдерської діяльності;

2) у сфері комунальних послуг:

діяльності з виробництва теплової енергії на теплогенеруючих установках, включаючи установки для комбінованого виробництва теплової та електричної енергії, транспортування її магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами, постачання теплової енергії в обсягах понад рівень, що встановлюється умовами та правилами провадження господарської діяльності (ліцензійними умовами).

Регулятор здійснює державне регулювання з метою досягнення балансу інтересів споживачів, суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, і держави, забезпечення енергетичної безпеки, європейської інтеграції ринків електричної енергії та природного газу.

Усвідомлюючи мету державного регулювання, одними з найбільш актуальних питань у електроенергетичній галузі є створення конкурентного

ринку електроенергії та інтеграція об'єднаної енергосистеми України з об'єднаннями енергетичних систем держав – членів Європейського Союзу.

Незадовільний стан розвитку стратегічних для держави енергогенеруючих компаній, потребує подальшого доопрацювання правил ринку електроенергії, поступового зняття цінових обмежень та відповідно покращення конкуренції на ринку, забезпечення достатнього рівня оплати для підтримки резервів регулювання та надання послуг з регулювання небалансів в енергосистемі, проведення конкурсів на будівництво генеруючих потужностей.

Відповідно до розпорядження КМУ №648-р від 08.09.2004 розпочато реконструкцію (модернізацію) енергоблоків теплоелектростанцій за рахунок інвестиційної складової до тарифу на електроенергію. У 2014 році реалізація плану реконструкції зупинена через економічну кризу, військовий конфлікт на сході країни. В умовах припинення постачання антрациту з непідконтрольної території України, у 2017-2019 роках здійснено переведення окремих антрацитових енергоблоків на використання непроєктного газового вугілля. Проведене технічне переоснащення частково покращило техніко-економічні показники теплових енергоблоків, але не вплинуло на надійність, продовження їх терміну експлуатації, екологічні показники.

З введенням нового ринку електроенергії з 01.07.2019, енергоблоки, що почали використовувати газове вугілля, зазнали найбільшого фізичного зносу через надання послуг з щоденного пуску-зупину. За таких умов, маржинальні ціни балансуючого ринку повинні покривати економічно обґрунтовані витрати на регулювання за рахунок підсилення відповідальності учасників ринку за створення небалансу.

На початок 2020 року в об'єднаній енергосистемі країни встановлена потужність ТЕС складає 21,8 ГВт або 40,2%. Неприпустиме вибуття потужності ТЕС відбувається починаючи з 2018 року через відсутність визначених джерел фінансування та невиконання екологічних заходів, передбачених Національним планом скорочення викидів від великих спалювальних установок (далі-НПСВ), що затверджений розпорядженням КМУ від 08.11.2017 №796-р. Рівень доступної встановленої вугільної потужності ТЕС згідно додатку 3 НПСВ вже у 2021 році складе 13,3 ГВт, 2022 - 9,3 ГВт, 2023 - 7,4 ГВт, 2024 - 4,5 ГВт, 2025-3,4 ГВт, 2026-2,2 ГВт, 2027-1,3 ГВт, 2028-0,3 ГВт, 2029-0 ГВт (вибуття за умови невиконання заходів).

Операційна безпека енергосистеми України потребує в структурі виробництва електроенергії частки потужностей теплових електричних станцій не менше 30%. Без впровадження проєктів будівництва, реконструкції поряд з реалізацією екологічних заходів на теплоелектростанціях, вже з 2025 року невідворотним є втрата вугільних регулювальних потужностей, виникнення нестационарних режимів в енергосистемі, і як наслідок, віялові відключення споживачів, стагнація економіки країни.

Звіт з оцінки відповідності генеруючих потужностей, затверджений НКРЕКП 13.03.2020, у висновках визначає головними ризиками порушення операційної безпеки у найближчі роки невиконання плану НПСВ та виведення генеруючих потужностей ТЕС з експлуатації. Для забезпечення балансової

надійності вимагається встановленої потужності теплової генерації на період до та після 2028 року не менше 12 ГВт.

З метою забезпечення загального економічного інтересу в електроенергетичній галузі України, необхідного для задоволення інтересів громадян, суспільства і держави, та забезпечення сталого довгострокового розвитку електроенергетичної галузі і конкурентоспроможності національної економіки України відповідно до розділу XIII Закону «Про ринок електричної енергії» на учасників ринку можуть бути покладені спеціальні обов'язки для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії.

Підготовка та реалізація проектів будівництва, реконструкції теплоелектростанцій триває на протязі не менше 3-5 років, тому строків для впровадження заходів, в тому числі із впровадження сучасних газоочисних установок не залишається.

Невідкладне запровадження та виконання проектів будівництва, реконструкції традиційних та регулювальних генеруючих потужностей є передумовою забезпечення енергетичної безпеки держави, запорукою поступового економічного зростання, збереження промисловості та робочих місць у суміжних галузях, а саме вугільної, енергомашинобудування, металургії, транспорту та інших.

Стратегічне завдання Регулятора полягає в створенні технічно та фінансово збалансованого, прозорого і прогнозованого конкурентного ринку електроенергії та запровадження механізмів цінно-тарифоутворення з метою формування у учасників ринку фондів розвитку виробництва з визначеними джерелами для фінансування заходів:

- Національного плану скорочення викидів від великих спалювальних установок (будівництво, реконструкція, екологічні заходи, продовження експлуатації ТЕС, в тому числі стимулювання реформування та розвитку вугільної галузі);
- продовження терміну експлуатації енергоблоків АЕС;
- будівництва ГАЕС, реконструкції ГЕС;
- Звіту з оцінки відповідності (достатності) генеруючих потужностей;
- Плану розвитку системи передачі на наступні 10 років;
- Енергетичної стратегії до 2035 року, в тому числі інтеграції ОЕС України з континентальною європейською енергосистемою.

Виконання заходів, що передбачені у зазначених галузевих нормативних документах, призведе до покращення технічного та фінансово-економічного стану електроенергетики та суміжних промислових галузей, інтеграції з європейськими ринками електроенергії, нарощування долі експорту електроенергії у поєднанні з нетрадиційними відновлювальними джерелами енергії, мінімізації цін на електроенергію для кінцевих споживачів.

Враховуючи зазначене, вважаю за необхідне використання набутого мною практичного досвіду для підвищення ефективності роботи галузі.

22.07.2020

Carip B.Г.